

7. Moor, Bruse. Speaking our language: The Story of Australian English / Bruse Moor. - Melbourne: Oxford University Press, 2008. – 221 p.
8. Proceedings of the 10th Australian International Conference on Speech Science & Technology, December 8 to 10 [Text] / Macquarie University. - Sydney, 2004.- 231p.
9. The Macquarie Encyclopedia of Australian Events: Revised Edition. - Sydney: The Macquarie Library, 1997. – 760 p.

Резюме

У статті подано лінгвістичний матеріал, який розкриває особливості загально уживаної лексики австралійської англійської мови (розмовні слова та вирази, вигуки, сленг та реаліми). Запропонований матеріал може використовуватися лекторами і викладачами університетів, а також учителями загальноосвітніх шкіл, гімназій, ліцеїв та коледжів, де викладається навчальний курс «Лінгвокраїнознавство».

УДК 811. 111'' 42 (043. 3)

ГРАФОН ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ІРОНІЇ У ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ: СЕМАНТИКА, СТРУКТУРА, ФУНКЦІЇ

Білецька О. В.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Постановка проблеми у загальному вигляді, її актуальність та зв'язок з науковими завданнями. Останні десятиліття ознаменували перехід від традиційної форми тексту до його глобальної візуалізації завдяки комп'ютеризації та широким поліграфічним можливостям [30]. Постмодерністський художній текст не є усталеним явищем, а таким, що постійно видозмінюється, причому форма превалює над змістом висловлювання. Завдяки інтенсивному розвитку поліграфічних пристроїв застосування графічних засобів уможлиблює втілення форми у постмодерністському художньому тексті. Розширення можливості доступу до автентичних англійських постмодерністських художніх текстів підвищує зростання інтересу лінгвістів до вивчення специфіки застосування та функціонування графічних засобів у постмодерністському художньому тексті й зумовлює **актуальність** нашого дослідження.

Метою цієї статті є синтезований, багатоаспектний аналіз графона як засобу вираження іронії у постмодерністському художньому тексті.

Окреслена мета передбачає розв'язання таких **завдань**:

- уточнити поняття “графон” та “графічні засоби” оформлення тексту;
- охарактеризувати типи графонів у семантичному, структурному та функціональному аспектах;
- встановити стилістичні функції графона.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У руслі сучасної лінгвістики актуалізується питання паралінгвістичних засобів оформлення тексту [1; 9] тобто невербальних засобів, які, сукупно з вербальними, передають смислову інформацію у складі мовленнєвого повідомлення. Цьому сприяє модернізація поліграфічних пристроїв та комп'ютеризація, які розширюють діапазони візуалізації тексту [9; 30]. У цьому зв'язку лінгвісти звертаються до всебічного вивчення креолізованих текстів [1; 27; 9] як таких, що містять знаки різних знакових систем. Графічні засоби оформлення тексту займають особливе місце в оформленні тексту, адже вони характеризуються поліаспектністю та поліфункціональністю і, як і вербальні знаки, можуть бути запозичені з інших семіотичних систем [2, с. 1].

У постмодерністському художньому тексті чільне місце відводиться стратегії оповіді та комунікативній взаємодії, «коли сенс художнього твору постає як результат взаємодії між текстом і читачем» [14, с. 177]. З метою якомога ефективнішої комунікації між автором та читачем та її максимальної наближеності до реальних умов спілкування автори постмодерністських художніх текстів послуговуються графічними засобами оформлення тексту. Графічні засоби “несуть прагматичне навантаження” [20, с. 1], “семантизують ситуації усного мовлення, допомагають адресатові осмислити полікодову інформацію, що подається в текстах за допомогою вербальних та невербальних знаків” [2, с. 1]. Особливості графічного оформлення тексту вказують на тип або жанр повідомлення, приналежність до певного функціонального стилю [15, с. 177]. За допомогою графічних засобів оформлення тексту автор передає інтонацію, ритм мовлення, особливості вимови персонажів, їх рівня освіченості, стилю поведінки тощо. Постмодерністський художній текст увиразнюється формою, яка переважає над змістом. Графічно виділена лексична одиниця надає формі додаткове стилістичне навантаження. Автори постмодерністських художніх текстів не обмежуються лише синтаксичним знаками пунктуації, натомість графічні засоби еволюціонують, стаючи вторинними біфункціональними знаками [33, с. 62], які виконують низку різноманітних функцій.

Сьогодні лінгвісти приділяють значну увагу графічним засобам оформлення тексту різних стилів. Учені вказують на вагому роль паралінгвістичних іконічних засобів у текстах електронної пошти [9; 28], звертаються до вивчення графічних засобів експресивізації дискурсу преси як таких, що увиразнюють текст й привертають увагу читача [5; 16], визначають поняття графона та його функції, підкреслюючи вагому роль у візуалізації реклами [12; 21; 22]. Науковці також досліджують питання використання графона як фонологічного засобу передачі мовної гри у казці [6], як засобу передачі пустот та пробілів у сучасній поезії [30],

грунтовно досліджують роль фонографічної стилізації мовлення та проблеми її перекладу [18]. Як свідчить аналіз сучасних досліджень та публікацій, використанню графічних засобів у текстах чат-комунікації, пресі, рекламі, а також у поезії приділено значну увагу в сучасній лінгвістиці, тоді як графічне оформлення постмодерністського художнього тексту не достатньо висвітлено у працях лінгвістів і потребує ґрунтовних досліджень.

Виклад основного матеріалу. Одним із засобів, що створює «ефект достовірності та автентичності викладу» [19, с.19] і у такий спосіб наближує постмодерністський художній текст до реальних умов художньої комунікації є графон (з грецької: γράφω (graphō) – малювати, писати і φωνή (phōnē) – звук, голос) – стилістично значиме відхилення від графічного стандарту чи орфографічної норми [26].

У сучасній лінгвопоетиці поняття графона позначають різними термінами, серед яких такі: *фонографічний стилістичний засіб* [19; 23], *графічний засіб* [26], *графостилістичний засіб* [7]. Вони часто функціонують у науковому обігу як синонімічні і, таким чином, утруднюють ідентифікацію цього мовного явища. Крім того, дискусійним залишається і питання щодо приналежності графона до певного мовного рівня, що безпосередньо залежить від конкретного ракурсу дослідження. Сьогодні можна виокремити три основних підходи до розуміння графона: *дифузний, диференційний та лінгвосинергетичний*.

До *дифузного підходу* відносимо праці В. А. Кухаренко, А.Н. Мороховського, І. В. Арнольд, Л. Б. Пацеля й О. В. Кудряшова, S. Varasa й M. Mous та ін. Вони визначають графон як *графічну фіксацію фонетичних особливостей вимови з порушенням прийнятого правопису* [19, с. 19], як *графіко-фонетичний засіб стилістики*, що відображає *графічне відхилення від нормативного написання* [23, с. 59], або як *стилістично релевантне спотворення орфографічної норми*, що передає індивідуальні чи діалектні порушення фонетичної норми [3, с. 245]. Графон трактують і як *фонографічний засіб*, що, з одного боку, не порушує вимовну норму слова, а з іншого, – не сприймається читачем як відображення норми: до прикладу, when – wen [18; 19]. Прибічники такого ракурсу дослідження синтезують термін “графон” зі слів “графічний” та “фонема” [34], а тому відносять його до фонографічного рівня і вважають розмежування графічної і фонетичної складової умовним.

У *рамках диференційного підходу* учені чітко виокремлюють у графоні пріоритетну складову (фонетичну або графічну) і відносять його відповідно до фонологічного рівня [10; 18] або графічних засобів [22; 26]. Так у фоностилістиці графон визначають як *асоціативний стилістичний прийом фонологічного рівня*, який реалізується шляхом порушення орфографічної норми [10]. Досліджуючи фонографічну стилізацію загалом, та графон зокрема, М. М. Куликова розуміє його як “фонографічний засіб зображення фонетичних особливостей мовлення” [18]. У межах стилістичної графіки графон трактують як *графічний засіб оформлення тексту*, як будь-яке стилістично значиме відхилення від графічного стандарту чи орфографічної норми [22; 26] і відносять до графонів такі графічні засоби, як курсив, дефісацію, факультативні лапки, великі літери замість маленьких або навпаки, включення до графічного вигляду слова елементів інших

знакових систем, відхилення від орфографічної норми, що призводить до переосмислення слова, а також суміщення вказаних вище способів у різноманітних комбінаціях [Там само].

Лінгвосинергетичний підхід до вивчення виражально-зображальних засобів постмодерністської поезики (О.А. Бабелюк, І.І. Белехова, Г. Г. Москальчук та ін.), і графону у тому числі, дозволяє тлумачити його як *стилістичний засіб виражальності* з когерентними (взаємопогоджувальними, взаємозамінними) складовими (фонетичною та графічною), які взаємодіють між собою за принципом ризому: кожна з них за певних умов у тому чи іншому контексті може стати пріоритетною у динамічній системі постмодерністського художнього тексту [4; 8].

Безкінечна плюралістичність змісту та спеціальне графіко-зображальне оформлення постмодерністського художнього тексту віддзеркалюють "нову графічну свідомість" і зумовлюють його розуміння у деструктивному ключі, тобто як хаос строкатих фрагментів. Саме тому ми схилиємося до думки про те, що графон належить до графічного рівня, виникнення і становлення якого зумовлене постмодерністською поезикою.

Графон, як і будь-яке інше лінгвістичне явище, можна вивчати принаймні у трьох ракурсах: *семантичному, структурному та функціональному*.

За класифікацією Х. Плетта у семантичному аспекті розрізняють *графофонологічні, графоморфологічні, графосинтаксичні та графотекстуальні* графони [15] з огляду на обсяг графічно виділеної складової графона (фонема, морфема, слова, речення, текстового фрагмента).

За способом зміни графічної форми графони поділяються на *буквені* (шрифтове виділення), тобто належать до *супраграфеміки* і *небуквені* (знаки пунктуації), які належать до *синграфеміки* [18], а також такі, що належать до *топографеміки* (варіації площинної синтагматики тексту) [30].

За типами буквених змін орфографічної норми [18], графони поділяються на *якісні*, як у реченні "*Ofcoss we have it*" (MLV, с. 5) та *кількісні*, як от "*What it mean, this dooh-ress word?*" (MLA, с.с.130 –131), де графони "*offcoss*" (*of course*) та "*dooh-ress*" (*duress*) відображають відхилення від вимовної норми, які спричинені соціальним походженням мовця, а також іноземний акцент. Як якісні, так і кількісні графони можуть передавати вікові особливості мовця, ритм та мелодіку мовлення, як от "*Hello-o. This is Cindy bad Eel*", "*Slo-ow down, please*" (MLW, с.109); емоції, наприклад, "*Ple-e-ease, miss*" (MLV, с. 13); певні вади чи відхилення розвитку, як от відхилення вимовної норми жінки з розладами психіки: "*Nah, I ent. She give it me. You're 'er what comes to 'ospital, in't yer? Wivve posh voice? She give me yer number. That lady wivve pink dressin' gahn. She says she wants 'er dressin' dahn agin. And 'er slippers*" (MLW, с.194).

За причиною відступу від мовної норми графони поділяють на *внутрішньолінгвістичні та екстралінгвістичні* [10; 18]. *Внутрішньолінгвістичні* графони мають синтагматичний характер, тобто відображають градацію та асиміляцію звуків, як от графон "*think*" (*thank*) у реченні "*Think you, Georgine*" (MLW, с.195). *Екстралінгвістичні* графони віддзеркалюють вплив емоційного та фізичного стану людини, її територіально-соціальної або національної

приналежність, вікові особливості, пісенну творчість тощо, наприклад, “...*there we sat down, yea-ya, we wept...*” (MLV, с. 62), де графони використовуються у візуалізації пісні “*By The Rivers of Babylon*”, яку героїня слухає по радіо й наспівує за кермом.

За ступенем автентичності графони поділяють на *оказіональні*, тобто такі, що відображають окремі ознаки мовлення, *та рекурентні*, як такі, що систематично використовуються з метою наближення мовлення героя до ситуації реального спілкування [18; 19]. *Оказіональні* графони виникають у художньому тексті спонтанно і мають непостійний характер: У реченні “*She talked in her own DIY language – Ukrainian sprinkled with words like handheldblendera, suspenderbeltu, green-fingerdski*” (MLA, с.с. 7–8) *оказіональні* графони “*handheldblendera*”, “*suspenderbeltu*”, “*green-fingerdski*” відображають неграмотність героїні в іноземній мові, адже вона створює нові слова в англійській мові, додаючи до них закінчення притаманні її рідній мові, тобто українській. Отже, у графонах віддзеркалюється іронічне ставлення автора до героїні, як до неграмотної особи.

В *оказіональних* графонах часто зустрічаємо використання *великої літери* замість малої (*капіталізація*) з метою створення нового лексичного значення, що веде до переосмислення слова. У прикладі “*Really, Nadezhda, I’m shocked that you could think this way.*” *Big Sister’s groomed eyebrows quiver. “Not nearly as shocked as I was when I found out,” Bogey-nose bleats*” (MLA, с. 10) графон “*Big Sister*” вживається не у прямому значенні “старша сестра” [35], а в переносному, оскільки оповідач (молодша сестра Надежда) натякає на пихате ставлення до неї старшої сестри Вери, яка постійно звинувачує Надежду в тому, як нерозумно вона поводить себе, як примітивно мислить і т.п. Графон “*Bogey-nose*”, який буквально означає “шматочок засушеного слизу в носі” [35], насправді передає ставлення оповідача до самої себе від імені третьої особи. Самоіронія полягає у тому, що оповідач сама собі присвоює прізвисько, яке, у її уяві, відображає зверхнє ставлення старшої сестри Вери до неї самої (молодшої сестри Надежди).

Рекурентні графони доволі часто повторюються у текстовій тканині і у такий спосіб передають статичні особливості мовлення героїв, індивідуалізують їх манеру спілкування та відображають порушення мовної норми загалом. Так у реченнях “*Hmm. What I want?*” (*he pronounces it ‘vat I vant’*)” (MLA, с. 15), “*Tak tak. Yes, yes, I know. Passport. Visa. Work permit. So vat?*” (MLA, с. 3), “*On this we are absolutely decided*” (ML, с. 27), “*The Angliskis would call you a soiled old man*” (MLS, с. 3) *рекурентні* графони “*vat*”, “*vant*”, “*tak tak*”, “*absolutely*”, “*the Angliskis*” передають характерні особливості мовлення емігрантів українського походження. Наратор іронізує з акценту мовців, які не позбуваються його, незважаючи на доволі значний термін проживання в Англії.

За структурними особливостями графонів, а саме кількістю компонентів, що входять до їх структури, виділяємо *одно-* та *багатокомпонентні* графони. *Однокомпонентні* графони складаються з одного слова, немаркованого або маркованого графічними засобами виділення тексту (курсивом, капіталізацією, тощо). Наприклад, у реченнях “*It suits you good, darlink. Tek it. Is better that your coat*” (MLW, с. 51), графони “*darlink*”, “*tek*” у поєднанні з порушеннями граматичної норми віддзеркалюють особливості мовлення й акценту героїні

єврейського походження, яка багато років проживає в Англії, однак не вдосконалила навички усного мовлення. Графони “GOING”, “PLAY” у реченнях ““How’s it GOING, Lisa?” he said, in a remarkably loud voice” (МК, с. 273), “Will you come up to PLAY” (МК, с.274) відображають особливості емоційного мовлення маленького хлопчика, який окремі слова вимовляє досить голосно. У реченні “I’m TRYING! she heard herself shout. Clearly she was more nervous than she’d realized” (МК, с. 278) графон “TRYING” передає емоційний стан героїні, яка помітно нервує перед відповідальним побаченням. З аналізу досліджуваного матеріалу випливає, що однокомпонентні графони спотворюють фонетичну норму (“darlink”, “tek”), а також відображають акустичні особливості вимови (“GOING”, “PLAY”, “TRYING”) з метою підсилення емоційного стану персонажів.

Багатокомпонентні графони складаються з двох і більше компонентів у межах одного слова, наприклад, “OxfordCambridge”, “oralsex” (MLA, с. 2; с. 130), яке може бути поділене на склади за допомогою дефісації, як от “cap-it-alists” (MLA, с. 207), або з кількох слів, об’єднаних дефісацією у словосполучення чи речення: “look-how-grown-up-I-am voice” (MLA, с. 11) тощо.

У багатокомпонентних графонах дефісація часто поєднується з іншими графічними засобами (апострофом, курсивом), створюючи авторські неологізми з новим лексичним та емоційним навантаженням: “My let’s-be-sensible voice” (MLA, с. 11) – поєднання дефісації з графічним символом апострофа, що відображає усічену форму займенника “us”; “Mrs. Flog-’em-and-send-’em-home” (MLA, с. 123) – поєднання дефісації з капіталізацією, а також з графічним символом апострофа, що відображає усічену форму займенника “them”; “cap-it-alists” (MLA, с. 207) – поєднання дефісації з курсивом тощо.

Як показує аналіз матеріалу, багатокомпонентні графони спотворюють фонетичну норму (“cap-it-alists”, “hom-aahj”), ритм мовлення (“this namby-pamby molly-coddly waste-of-time do-gooding nonsense”), і, у такий спосіб, підсилюють мовленнєві особливості мовця і/або віддзеркалюють плин його думок у техніці “потому свідомості” (“the best-defence-is-attack school of diplomacy” (MLA)).

В іншій термінології графони за своїм складом поділяють на *інтеріорні* та *контактні* [23, с.59]. *Інтеріорні* графони реалізуються у межах слова. До прикладу: “Is bebbu father my husband Nikolai” (MLA, с. 261), де графон “bebbu” відображає спотворення фонетичної норми, а саме, явище редукції. *Контактні* графони утворюються на межі слів. До прикладу: “Gotcha!” (MLA, с. 161), де графон “gotcha” утворений шляхом злиття двох слів в одне (got+you).

У функціональному плані вирізняють низку функцій, які виконує графон, як стилістичний засіб вираження іронії у постмодерністському художньому тексті, серед яких: *індивідуалізуюча, прагматична, емотивна, смислотвірна та уточнювальна*.

Індивідуалізуюча функція полягає у тому, що графон привертає увагу читача до типових особливостей героя, виділяючи його з-поміж інших за характерними ознаками. У наведеному текстовому фрагменті “Lady Di (they pronounce it **Lyé Dee Dee**) sets to, shredding all the soft furnishings in the house. After a few weeks, it turns out that she is a boy-cat, not a girl-cat (my mother would never

have made that mistake) and starts pissing everywhere” (MLA, с. 175) графон “*Lyé Dee Dee*”, з одного боку, привертає увагу до неграмотності вимови героїні через її акцент, а з іншого, – до неосвіченості персонажа у певній галузі. В аналізованому текстовому фрагменті у мовленні героїні Надєжди за допомогою графону передається глузливо-критичне ставлення оповідача до емігрантки Валентини, яка понад усе прагне до матеріального збагачення (за рахунок одруження з Ніколаєм, 84-річним британцем українського походження, та успадкування його статків). Оповідач Надєжда іронізує над майбутньою мачухою, порівнюючи її зі своєю покійною матір’ю, яка, проживаючи у місті, не цуралась важкої сільської праці, у тому числі і догляду за свійськими тваринами.

У прикладі “*She wants to to make a new life for herself and her son in the West, a good life, with good job, good money, nice car – absolutely no Lada no Skoda – good education for son – must be OxfordCambridge, nothing less*”(MLA, с. 2) графони виконують **прагматичну функцію**, яка полягає у приверненні уваги читача до важливих з погляду змісту текстових фрагментів [18; 20; 22]. За допомогою курсива й відсутності пунктуаційного знаку коми (“*no Lada no Skoda*”), порушення граматичних правил англійської мови, а саме, відсутності неозначеного артикля (“*good job*”, “*good education*”, “*for son*”), графон “*absolutely*” набуває конотативного значення, підсилюючи іронічне ставлення до мовця: адже героїня уточнює поняття “*nice car*”, спотворюючи вимову слова “*absolutely*” та наводить приклади відомих марок авто “*no Lada no Skoda*” лише у країні, з якої вона емігрувала. Рекурентний графон “*OxfordCambridge*” у цьому ж текстовому фрагменті також виконує індивідуалізуючу функцію, оскільки за його допомогою читач розпізнає героїню твору Валентину, для якої характерне спотворення вимовного акценту, помилки у вживанні лексичних одиниць та граматичних структур англійської мови. У реченні “*I can see why you want to marry her. But have you asked yourself why she wants to marry you?*” (MLA, с. 3) графон “*you*” привертає увагу читача до меркантильності героїні і відображає іронічне ставлення до її одруження з Ніколаєм.

У текстовому фрагменті “*“Valentina is waiting for him when he arrives, all smiles and bosom.” “Come, holubchik, my little pigeon. My darling.” She pats his cheek. “We will not argue any more”*”(MLA, с. 158) – графон “*holubchik*” виконує **емотивну функцію**, у якій графон виражає емоційний стан мовця. У наведеному прикладі лексична одиниця “*holubchik*” не передає запозичення з української мови у прямому значенні, а використовується у переносному – “мій дорогенький”, причому це значення не пестливе, як може видаватись на перший погляд. Графон “*holubchik*” використовується з метою зображення нещирих емоцій Валентини, яка перевтілюється із знедоленої мати-одиначки, емігрантки з України, щиро закоханої у Ніколая, у розпусну, вульгарну неосвічену жінку, яка у будь-який спосіб намагається заволодіти майном свого чоловіка, вкорочуючи йому життя постійними чварами, приниженням та знуцанням.

Використовуючи графон “*Pretender*” у реченні “*In the shadowy kingdom of childhood, where my sister was queen, my father was the exiled Pretender*”(MLA, с. 44), оповідач надає нового смислового відтінку слову “*pretender*” (“*симулянт*”) за допомогою капіталізації, таким чином вживаючи його замість слова “*батько*”.

Смисл слова “*pretender*” розкривається наприкінці твору, коли старша сестра Вера не може більше тримати у собі таємницю дитинства і розповідає обставини її нещирих недомовок з батьком. Таким чином, графон *Pretender*” виконує **смислотвірну функцію**.

У прикладі “*This whole **megillah** is too long for you. You will be falling asleep before I tell it*” (MLW, с. 287), графон “*megillah*” (з гебрейської – довга, нудна, заплутана історія) [36] виконує **уточнювальну функцію** і відображає критичне ставлення героїні-британки гебрейського походження до власної розповіді англійською мовою, яку її товаришка, уроджена англійка, може не зрозуміти з огляду на різницю у культурі, релігії, історії та вихованні.

Висновки. Під графоном ми розуміємо графічний засіб оформлення тексту, який відображає стилістично значиме відхилення від графічного стандарту чи орфографічної норми. У постмодерністському художньому тексті іронія актуалізується за допомогою графонів різних типів, які поєднуються з такими графічними засобами, як курсив, дефісація та капіталізація. У семантичному аспекті виділяють графофонологічні, графоморфологічні, графосинтаксичні та графотекстуальні графони. За способом зміни графічної форми графони поділяються на буквені та небуквені. За типами буквених змін орфографічної норми розрізняють якісні та кількісні графони. За причиною відступу від мовної норми графони поділяються на внутрішньолінгвістичні та екстралінгвістичні, а за ступенем автентичності – на оказіональні та рекурентні. Графони за своїм складом поділяють на інтеріорні та контактні. За структурними особливостями графонів, а саме кількістю компонентів, що входять до їх структури, виділяємо одно- та багатокомпонентні графони. У постмодерністському художньому тексті графони виконують низку функцій, а саме: індивідуалізуючу, прагматичну, емотивну, смислотвірну та уточнювальну.

Література

1. Анисимова Е.Е. Лингвистика текста и межкультурная коммуникация (на материале креолизованных текстов). М.: Издательский центр “Академия”, 2003. – 128 с.
2. Анохіна Т. О. Поліфункціональність та поліаспектність графічних знаків / Т. О. Анохіна // Вісник Сумського держ. ун-ту. Сер. : “Філологічні науки”. – Суми : СумДУ, 2004. – № 3 (62). – С. 9–14.
3. Арнольд И. В. Стилистика современного английского языка / Ирина Владимировна Арнольд. – М. : Просвещение, 1990. – 304с.
4. Бабелюк О. А. Принципи постмодерністського текстотворення сучасної американської прози малої форми : [монографія] / Оксана Андріївна Бабелюк. – Дрогобич : ТзОВ “Вимір”, 2009. – 296 с.
5. Бабченко Н.В. Фонетико-графічні особливості сучасної економічної та політичної лексики французької мови . Автореф. дис. канд. філол. наук: 10.02.05 “Романські мови” / Н.В. Бабченко; Київський. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2007. – 17 с. – укр.

6. Большакова Н.Н. Игровая поэтика в литературных сказках Михаэля Энде: автореф. дис. канд. филол. наук : 10.02.04. – М., 2010. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content/igrovaya-poetika-v-literaturnykh-skazkakh-mikhaelya-ende>. – Заголовок з екрану.
7. Брандес М. П. Стилистика текста. Теоретический курс / Маргарита Петровна Брандес. – М. : Прогресс-Традиция; ИНФРА-М, 2004. – 416 с.
8. Белехова Л. І. Образний простір американської поезії: лінгвокогнітивний аспект: автореф. дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.04 / Лариса Іванівна Белехова; Київ. нац. лінгв. ун-т. – К., 2002. – 34 с.
9. Данилюк С.С. Використання графічних засобів у текстах електронної пошти // Наукові записки. Серія: Філологія. – Вінниця: ВДПУ, 2009. – С. 216–219.
10. Емельянова, Л.Л. Типы и функции графона в английской художественной речи: Автореф. дис. канд. филол. наук. – Одесса, 1977. – 24 с. Емельянова Л.Л. Нарушение орфографической нормы как средство создания стилистического эффекта // Филол. науки, 1976. № 1. — С. 107-112.
11. Журтова О. А. Роль авторской графики в просодической реализации информационной структуры художественного текста: на материале англоязычной художественной прозы второй половины XX века : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 / Журтова Ольга Александровна. – М., 2005. – 185 с.
12. Зелінська О.І. Лінгвальна характеристика українського рекламного тексту. Автореф. дис. канд. філол. наук: 10.02.01 / О.І. Зелінська; Харк. держ. пед. ун-т ім. Г.С.Сковороди. – Х., 2002. – 17 с. – укр.
13. Иванова Г. А. Графические гибриды: к проблеме языкового статуса / Г. А. Иванова // IV Международный конгресс исследователей русского языка “Русский язык: исторические судьбы и современность”. Секция XII. Фонетика, графика, орфография русского языка. – М.: Изд-во МГУ имени М. В. Ломоносова, 2010. – С. 465–466.
14. Киченко О. Постмодернізм і роман: метаморфози традиційного жанру // Всесвіт. – 2004. – №11–12. – С. 176–179.
15. Ківільша О.Є. До лінгвостилістичного аналізу експресивної графіки // Культура слова. – 1985. – Вип.28. – С.67–71
16. Коваль Т. Експресивність та засоби її творення в сучасному дискурсі преси / Коваль Тетяна // Лінгвістичні студії: зб. наук. праць / Донецький нац. ун-т; наук. ред. А. П. Загнітко. – Донецьк : ДонНУ, 2012. – Вип. 24. – С. 119–122.
17. Куликова Е. В. Графические средства как стилистические приемы художественного текста / Е. В. Куликова // Культура народов Причерноморья. – 2001. – № 23. – С. 221–228.
18. Куликова М.Н. Фонографическая стилизация речи: автореф. дис. канд. филол. наук: 10.02.04. – Санкт-Петербург, 2011. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content/fonograficheskaya-stilizatsiya-rechi>. – Заголовок з екрану.
19. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту / В. А. Кухаренко. – Вінниця: Нова кн., 2004. – 272 с.

20. Микитюк І.М. Графічні засоби як носії прагматичного значення у тексті // Матеріали II міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні наукові дослідження – 2006”: Філологічні науки. – Дніпропетровськ: Наука і освіта. – Том 39. – 2006. – С. 34–36.
21. Минаева Л. В. Мультимодусность текстов печатных СМИ и рекламы / Л.В. Минаева // Вест. Моск. ун-та. Сер.19. Лингвистика и межкультурная коммуникация. – 2002. – №4. – С. 26–32.
22. Мищенко Н. В. Графон как стилистический приём в современных печатных текстах / Н. В. Мищенко // Вестник КрасГУ “Речевое общение” (Теоретические и прикладные аспекты речевого общения). – Красноярск, 2006. – Вып. 8–9 (16–17). – С. 211–216.
23. Мороховский А.Н., Воробьева О.П., Лихошерст Н.И., Тимошенко З.В. Стилистика английского языка. – Киев: Вища школа. – 1984. – 241 с.
24. Рева Н. Засоби графічного оформлення тексту / Н. Рева // Наукові записки. Сер. : “Філологічні науки (мовознавство)”. – Кіровоград : РВВ КДПУ імені Володимира Винниченка, 2010. – Вип. 89 (5). – С. 88–92.
25. Сизенко А. С. Функціональні характеристики некодифікованих графічних утворень у сучасному французькому письмі : автореф. дис. ... канд. філол. наук. : спец. 10.02.05 “Романські мови” / А. С. Сизенко. – К., 2008. – 20 с.
26. Сковородников А. П. Графон // Энциклопедический словарь-справочник. Выразительные средства русского языка и речевые ошибки и недочёты / Под ред. А. П. Сковородникова. 2-е изд. М.: Флинта: Наука, 2009. – 480 с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%80%D0%B0%D1%84%D0%BE%D0%BD>. – Заголовок з екрану.
27. Сорокин Ю.А., Тарасов Е.Ф. Креолизованные тексты и их коммуникативная функция // Оптимизация речевого воздействия. – М. : Наука, 1990. – С. 180–186.
28. Стаценко Е.С. Графические особенности английской и русской чат-коммуникации: автореф. дис. канд. филол. наук: 10.02.20. “Сравнительно-историческое, типологическое и сопоставительное языкознание” / Стаценко Евгения Сергеевна. – Пятигорск, 2010. – 209 с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dissercat.com/content/graficheskie-osobennosti-angliiskoi-i-russkoi-chat-kommunikatsii>. – Заголовок з екрану.
29. Стилистика английского языка / А. Н. Мороховский, О. П. Воробьева, Н. И. Лихошерст, З. В. Тимошенко. – К. : Вища школа, 1991. – 272 с.
30. Суховой Д.А. Графика современной русской поэзии : диссертация кандидата филологических наук : 10.02.01 / Суховой Дарья Алексеевна; [Место защиты: С.-Петербург. гос. ун-т] Количество страниц: 271 с. ил. Санкт-Петербург, 2008. – Режим доступа: <http://www.levin.rinet.ru/FRIENDS/SUHOVEI/disser/00.html>. – Заголовок з екрану.
31. Чемеркін, С. Г. Елементи техно у креолізованому художньому тексті [Текст] / С. Г. Чемеркін // Мовознавство : Науково-теоретичний журнал. - 2008. – N4/5. – С. 64–71.

32. Чуланова Г. В. Поверхностная и глубинная структура текстов-регулятивов // Ученые записки Таврического национального университета им. В.И. Вернадского. Серия “Филология. Социальные коммуникации”. Том 24 (63). – №2. Часть 1.). – 2011). – С.490–495.
33. Швачко, С.О. Стилiстичнi засоби позначення комунiкативного мовчання (на матерiалi англomовного та украiномовного художнiх дискурсiв) [Текст] / С.О. Швачко, I.В. Ващук // Фiлологiчнi трактати. –2011. – Т.3, №3. – С. 61–67.
34. Barasa S., Mous M. The Oral & Written Interface in SMS : Technologically Mediated Communication in Kenya / S. Barasa, M. Mous // Craats, I. van der, Kurver J. Low-Educated Adult Second Language and Literacy Acquisition 4th Symposium. – Antwerp, 2008. – p. 234–242.
35. Oxford Advanced Learner’s Dictionary. – Oxford: Oxford University Press . – 2010.
36. Oxford Dictionary of English, Revised Edition – Oxford: Oxford University Press. – 2005.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

- (МК) – Keyes M. Sushi for Beginners. – London: Penguin Books, – 2001. – 564 p.
- (MLA) – Lewycka M. A Short History of Tractors in Ukrainian. – London: Penguin Books, – 2006. – 325 p.
- (MLS) – Lewycka M. Strawberry Fields. – New York: Penguin Books, – 2008. – 294 p.
- (MLV) – Lewycka M. Various pets Alive and Dead. – London: Penguin Books, – 2012. – 367 p.
- (MLW) – Lewycka M. We Are All Made of Glue. – London: Penguin Books, – 2010. – 325p.

Summary

The author of the article analyzes the term “graphon” and researches into its types in semantic, structural and functional aspects. The functions of the graphon as a means of expressing irony in postmodern fiction have been also defined in the article.

COMMON PRONUNCIATION MISTAKES IN LATINISED ENGLISH TERMS

Valdmanová K.

Institute of Language Competences, University of Prešov, Slovakia

1. Introduction

The central objective of my research was to analyse the most frequent errors made by Slovak learners of medical and biology English. It focuses on “latinised” English terms commonly mispronounced due to the negative transfer from the Slovak language. It also suggests methodology tactics that may help teachers and students in their common effort to eliminate them.